

Nr 131.

Av herr **Ström, Torsten, m. fl.**, om viss ändring av grunderna för dyrtidstillägg och pensionstillägg åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl.

Under § 61 i sin berättelse hava 1933 års statsrevisorer upptagit till behandling frågan om dyrtidstillägg av statsmedel till barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl.

Enligt § 1 i kungörelsen den 15 juni 1923 (nr 267) med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl. med däri genom kungörelse den 22 juni 1932 (nr 303) intagen ändring får dyrtidstillägg icke utgå till pensionsberättigat barn efter uppnådda 21 år under annan förutsättning än att pensionären styrkes vara obemedlad och av sjukdom eller lyte oförmögen att försörja sig.

Vid sin granskning hade revisorerna uppmärksammat, att beträffande frågan om vad som skall förstås med minderårigt barn viss oenhetlighet vore rådande mellan de olika pensionskassorna. Vid kommunikationsverkens änke- och pupillkassor hade sålunda gränsen i sådant hänseende satts till 18 år, medan däremot enligt reglementena för civilstatens änke- och pupillkassa samt för statens pensionsanstalt med minderårighet förstodes den, som icke uppnått 21 års ålder. Enligt revisorernas mening borde statens dyrtidstillägg icke tillkomma andra innehavare av familjepension eller därmed jämförligt understöd än änkor och minderåriga barn, varvid enhetliga bestämmelser borde fastställas för vad som förstodes med minderårigt barn. Det vore nämligen uppenbart, att staten vid utmätandet av dyrtidstillägg i möjligaste mån borde följa enhetliga grunder, så att dyrtidstilläggets utgående ej i alltför hög grad gjordes beroende av bestämmelserna i de särskilda kassornas reglementen. Det vore enligt revisorernas mening icke heller förenligt med rättvisa, att barn i familjepensionskassa, vars reglemente och ekonomiska ställning medgäve utbetalande av pension eller understöd intill en högre levnadsålder än i andra kassor, av statsverket därjämte erhöle dyrtidstillägg, som icke tillkomme barn i andra kassor.

Revisorerna höllo vidare före, att, därest några tillskott utöver pen-

sion eller understöd skäligen borde anses tillkomma verkligt behövande sjuka, icke minderåriga barn, syntes det icke vara någon obillig fordran, att kostnaderna härför bestredes av vederbörande kassa själv.

Revisorerna ville för sin del ifrågasätta, huruvida icke statens bidrag i form av dyrtidstillägg åt efterlevande barn under alla förhållanden borde upphöra, då barnet uppnått en viss levnadsålder, exempelvis 18 år. Ett visst stöd härför ansåge sig revisorerna finna i det förhållandet, att riksdagen i samband med beviljande av uppfostringsbidrag åt efterlevande barn till befattningshavare i statens tjänst pläгат föreskriva, att dylikt bidrag icke skulle utgå längre än till och med det kalenderår, under vilket barnet uppnådde 18 års ålder. I övrigt finge nämnas, att enligt gällande dyrtidstilläggsbestämmelser barntillägg icke utginge till befattningshavare eller f. d. befattningshavare för barn över 16 år.

På grund av vad sålunda anförts syntes enligt revisorernas mening en sådan ändring i gällande bestämmelser rörande dyrtidstillägg åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl. borde vidtagas, att dyrtidstillägg av statsmedel ej utginge till barn över 18 år.

Under § 62 i sin berättelse hava revisorerna vidare i anslutning till vad under § 61 anförts framhållit, att enligt revisorernas mening en sådan ändring i gällande bestämmelser rörande pensionstillägg åt vissa änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst med flera borde vidtagas, att pensionstillägg av statsmedel icke utginge till barn över 18 år.

I underdånigt utlåtande den 10 januari 1934 över revisorernas nu gjorda uttalanden har statskontoret tillstyrkt vidtagande av ändringar i gällande bestämmelser om dyrtidstillägg och pensionstillägg, på sätt av revisorerna föreslagits.

De nuvarande grunderna för statens bidrag i form av dyrtidstillägg och pensionstillägg till efterlevande efter delägare i de olika pensionskassorna hava, såsom framgår av vad nu anförts, medfört, att pensionärer, tillhörande kassor, som äro i stånd att utbetala pensioner till delägars barn intill en högre levnadsålder än andra kassor, erhålla en ytterligare förmån därigenom, att dyrtidstillägget i motsvarande grad ökas. Då ett dylikt förhållande icke kan anses lämpligt, torde för vinnande av rättvisa och reda på hithörande område en ändring av gällande bestämmelser böra komma till stånd. Med hänsyn jämväl till de väsentliga besparingar, som härigenom skulle komma att uppstå för statsverket, torde ifrågavarande ändringar böra genomföras från och med den 1 juli 1934.

På grund av det anförda hemställes sålunda,

att riksdagen måtte besluta vidtaga sådana ändringar i gällande bestämmelser om dyrtidstillägg och pensions- tillägg åt pensionsberättigade änkor och barn efter be- fattningshavare i statens tjänst m. fl. att dyrtidstillägg och pensionstillägg ej må utgå till barn över 18 år.

Stockholm den 22 januari 1934.

Torsten Ström.

Nils Gabrielsson.

O. A. Ernfors.

Elof B. Andersson.

L. Tjällgren.

Ernst Åström.
